

Mit første distanceridt i Knuthenborg d. 12. juni 2010

Kl. 07.10 fredag morgen den 11. juni, vågner jeg stille i min seng og kigger forsigtigt ud af vinduet. Jeg håber på at se solens varme stråler titte frem, for i dag er nemlig dagen, hvor jeg skal læsse min skønne lille pony og begive mig den lange vej mod Falster, for at starte mit første distanceridt i Knuthenborg safaripark!

Jeg kunne godt kigge langt efter de varme solstråler, for det småregnede udenfor og himlen var grå og det virkede ikke som ophold i vejret det næste stykke tid ;-(Typisk for det danske sommervejr, men det havde jeg nu ikke tænkt mig at lade mig slå ud af, for ridepige som man er - trodser man gerne både sne og slud når ponyen skal ud !

hi hi en rigtig lille poet kunne jeg også være i dag, for jeg havde jo en FANTASTISK weekend foran mig - det kunne kun blive sjovt.

Jeg blev hentet af min ridepartner Karina, så spændte og glade kørte vi i stalden for at gøre klar til vores store weekend. Ponyerne skulle overnatte i rejsestald nede i parken, så vi havde en liste så lang, som min ønskeseddel til jul. Spand, foder, stråelse, seletøj, ridehjelme, hestepas osv. Langsomt kunne vi krydse listen af og inden vi fik set os om, var vi klar og ponyerne læsset og vi var på vej.....

Turen derned gik hurtigt, vi snakkede uafbrudt (som man jo gør, når man er i godt selskab) og vupti havde vi kørt 175 km og var ankommet til parken.

Vejret var med os og solen tittede lidt frem, da vi trak ponyerne ud af traileren og gik en lille tur rundt i parken for at strække benene lidt. Det var en fin lille rejsestald vi havde fået tildelt og vi indlogerede ponyerne, hvorefter vi fandt sekretariatet og meldte vores ankomst.

Herefter var det vores tur til at indlogere os i det medbragte telt og efter en god gang kvindesnilde, kom teltet op og vi kunne stolte se på vores værk og begynde så småt at tænke på lidt aftensmad. Vi var 5 fra stalden, der skulle ride og vi hyggede os med grillmad, sladder og glæde for hvad morgendagen ville bringe, i silende regnvejr under teltdugen. Langt om længe lagde vi os til at sove og kunne kun vente på at det snart var morgen og vi kunne komme i gang med vores ridt.

Vi vågnede tidligt og skyndte os ned for at morgenfodre. Vi blev mødt med vrinsk, og glade gav vi dem deres længe ventede morgenmad.

Herefter var der møde oppe i teltet, så vi kunne se ruten vi skulle ud på 25 KM. På vej derop så vi massestarten for alle dem der skulle ud og ride 80 KM. Det var sjovt at se alle de forskellige hesteracer der deltog - men i 80 KM klassen var det dog kun arabere og en enkel haflinger, der red til start.

Så var det endelig tid for os til at sadle op og ride mod start og dyrlæge tjek. Der var en skøn stemning af forventning og spænding i luften. Havde vi nu fået trænet godt nok op til ridtet, husket at spise bananerne inden start så vi kunne holde på vandet osv. Vi nåede op til tjek og skulle her, mønstre ponyen og de skulle måle deres hvilepuls. Der var mange nysgerrige blikke på vores ponyer og vi kunne høre mange tale om, hvilken race det var, eller er det ikke en fellpony osv. Skønt med alle de søde spørgsmål og vi nåede da også at falde i snak med et par stykker, før vi var igennem dyrlægen. Bertha og Buster gik

igennem og dyrlægen grinte hjerteligt af Buster, da hun næsten ikke kunne finde hans hvilepuls (er han levende ham her?) skønt med en koldblods- race, der er ikke så meget der kunne hidse ham op, hi hi. Dernæst red vi hen til start og stod pænt og ventede på signal for vores ridt, uuh nu var det snart, GLÆDEDE MIG.

Af sted kom vi og skridtede glade og småsnakkende derudaf..... pludselig griner Karina til mig og siger at hun har glemt at tænde for det nyindkøbte pulsur, der både kan måle deres puls og se hvor mange KM vi har redet og vores gennemsnitsfart. Klassen bliver vundet på idealtid, der er med 10 KM i timen. Hi hi det er bare typisk for os, nu har vi trænet i flere uger op til denne dag med skønne skovture og så glemmer vi at tænde uret ved start! Men pyt med det for det er bare FANTASTISK at ride hernede blandt alle de vilde dyr og i så flotte naturområder. Hurtigt tænder vi uret og nyder at ride videre mod den første del, der snor sig langs stranden og videre forbi langs parken og de 2 smukke stenhuse, der ligner 2 små dukkehuse. Ponyerne nyder turen og alle indtryk på ruten og pludselig er vi allerede ved målstregen, utroligt så hurtigt en skovtur kan gå, i godt selskab. Jeg vender mig i sadlen og kigger på Karina med røde kinder og et stort smil på læben (for det har været helt utroligt at deltage) og giver hende high five og sammen galoperer vi glade i mål - FULDFØRT !

Vi har nu 15 min til at få sadlerne af og komme til dyrlæge tjek igen, så de kan tjekke dem igen for hvilepuls osv. Næe, der har vi jo mine venner, udbryder dyrlægen da hun ser os komme trækkende med ponyerne, dejligt at vores 2 små venner er blevet helt berømte hernede ;-) Begge har deres puls i orden og vi havde fået trænet helt rigtigt op til ridtet, for dyrlægen sagde, at de to der kan da sagtens tage en tur mere.....

Helt igennem skøn følelse af denne dag, har man nu i maven og vi trækker glade ponyerne tilbage til stalden og kigger nysgerrig på alle de dygtige ryttere, der kommer ind til dyrlægetjek nr. 1 og 2 ud af mange. Deres ridt er langt fra overstået og alle deres hjælpere har travlt med at give deres heste vand og massage for at gøre dem klar til næste etape.

Efter ponyerne igen står i boksen og gumler veltilfreds hø, går vi op til præmie overrækkelsen og får overrakt vores staldblanketter for at have gennemført vores ridt. Et skønt lille minde for denne dag og vi kigger begge på hinanden med strålende øjne og bliver hurtigt enige om, at det ikke var sidste gang vi red Hippoaden.

Træt læner jeg mig tilbage i bilsædet og gennemtænker hele vores dejlige ridt, alle man mødte havde en utrolig energi og glæde ved distanceridt. Utrolig hjælpsomme var alle og der var ikke en, der skulle stå og mangle noget, før naboen kom til undsætning.

Vores ponyer havde også nydt turen og blevet beundret af mange søde mennesker - en ting er helt sikkert! Til Hippoaden 2011 vil der være 2 brune fellponyer at finde i den store park fyldt med de vilde dyr - for vi kommer helt sikkert igen.

Smil fra Jeanne og Foalsyke Bertha May.

Foalsyke Bertha May og Drybarrows Buster
- ryttere Jeanne Junker Jørgensen og Karina Søby